

Ayıplamıyorum Zira Kendime Bakıyorum

– Yazan Adam · 16 Eylül 2014

Aldırmadan
yol aldığım yılar
Sabahlara denk çektiğim
sessiz sancılar neler anlatıyordu...
Lakin kime ne anlatabilirdim,
edebi fakirliğim ve kifayetsiz halim vardı

Suskunluğumla
arkama bakamazdım
Hasretimi kimselere anlatamadan
ahımla sayfalar açamazdım
Ömür solgunluğunu sabır dirliğinde
ve aşkın uhdesiyle hale anlatamazdım

Feraset
bu kadar zor mu?
Ruhumun ikliminden nazarlar
takatsizliğimle ne kadar anlamlı
Umut kimlerin müstesna süruru bahtı
ve bereketin anahtarı çok anlamlı

Ne deyim
yorgunluğuma solgunum
Ne derler kaygısıyla ve zan
toprağında kaygılıdır umutlarım
Teslimiyette ve kalbi saflığımla tercihi
irademle lekelenmişti tohumlarım

Açtığım
sayfalarda hüznün var
Toprağın kokusunda mazur
mahzunluğum beni korkulara salar
Bilirim ötelerin iklimindedir solmayan
bahtı bahar ve rengârenk sayfalar

Aşk kendi
dirliğinde umuttur
Hilkatin bağrından ve ahseni
husustan mükerrerem konuktur
Evveliyatında ve bahşedildiği olgusuyla
kudretten nükseden nuru soluktur

Heveslerim
hali bağlamıyor
Umutlarım gerekçesiz
bilinçsizliğimle bereketi sorguluyor
Semadan nükseden o sağanak
ve her bir damlasında anlam bulan hakikat

Gölge
ne kadar yalancı
Ellerim avuçlarımla sanki
hayallerimin en bariz tortusu
Ömür sermayenden ve akıl haznemden
iradeyi infaz korkularım arkamda

Sessizliğimle
yol alıyorum
Nazarlarımla suskun kalarak
halime sayfalar açıyorum
Kimseye asla kırılmıyorum katiyen
ayıplamıyorum zira kendime bakıyorum

Mustafa Cilasun